

В Україні розвиток даних технологій йде повільно, але вже набули розповсюдження технології RPA, в Україні діють фірми, що спеціалізовані на їх впровадженні. На сьогодні діє фірма Autorpad, яка пропонує технологічні рішення у сфері RPA своїм клієнтам. Вони продають готового робота або розробляють нового помічника під потреби клієнта. Робот працює на сервері або на включеному комп'ютері і виконує дії бухгалтера в бухгалтерській програмі. Autorpad-фірма пропонує різні RPA-рішення для менеджерів по продажам, маркетологів, SMM-спеціалістів та бухгалтерів [3].

Отже, на сьогодні, найбільш розповсюдженими технологіями обліку є спеціалізовані бухгалтерські програми, у той час як ERP-системи та RPA-рішення набули меншого розповсюдження (у великих компаніях та містах). ІА-технології в бухгалтерії є для України новими сферами, їх розповсюдження є досить низьким.

Література:

1. Король С.Я, Клочко А.О. Цифрові технології в обліку й аудиті. *Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємство*. 2020. № 1 (112). С. 170-176.
2. Осмятченко В.О. Стан та перспективи розвитку бухгалтерського обліку в контексті зміни технологічних укладів. *Економічний вісник. Серія: Фінанси, облік, оподаткування*. 2018. № 2. С. 131-138.
3. Офіційний сайт Autorpad. URL : <https://autorpad.com/> (дата звернення: 19.04.2022)

Abstract: *The concept of robotic automation and artificial intelligence is considered. The types of artificial intelligence and the procedure for implementing robotics in accounting are given*

Key words: *robotics, robot, artificial intelligence*

УДК 65.011.56

ЗАСТОСУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНО-ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ В УКРАЇНІ

Борян Л. О., ст. викладач,

Миколаївський національний аграрний університет

Земля - основне національне багатство України, яке потрібно ефективно використовувати. Для того щоб сформувати цивілізований ринок інформаційних ресурсів, необхідних для прийняття рішень щодо землекористування та землеволодіння використовують земельно-інформаційні системи (ЗІС), які дозволяють оперативно аналізувати великі масиви геопросторової та іншої спеціалізованої інформації.

Земельно-інформаційна система складається з бази даних, пов'язаних з землею для певної області, також дозволяє збирати, оновлювати, обробляти і поширювати інформацію. Ця система допомагає при плануванні та розвитку територій, прискорює правові, адміністративні і економічні прийняття рішень.

У ЗІС організовано впорядковану сукупність масивів інформації, яка надходить з різних джерел, документів і інформаційних технологій, що

реалізують інформаційні процеси управління земельними ресурсами.

Земельно-інформаційна система – це географічна інформаційна система земельно-ресурсної і земельно-кадастрової спрямованості. Використання кадастрів інтегрованої земельно-інформаційної системи дає змогу оптимізувати землекористування і забезпечити якість прийняття управлінських рішень.

Земельно-інформаційна система дає змогу формувати в межах цілісного геоінформаційного простору дані про територію та умови користування нею, її транспортну й інженерну інфраструктуру, об'єкти нерухомості, а також сконцентрувати і впорядкувати зберігання та поновлення даних стосовно об'єктів, надати відкритий доступ населенню до джерел інформації про території України.

Користуватися ЗІС можуть всі, кого цікавлять земельні ресурси – фермери, керівники сільськогосподарських підприємств, управлінські структури сільського та лісового господарства. Ефективність землекористування залежить від забезпеченості вітчизняних сільгосптоваровиробників та управлінців достовірною й оперативною інформацією про агроекологічний стан і потенційні продуктивні можливості земельних угідь.

Основна функція земельно-інформаційних систем – це управління на різних рівнях: стратегічному (вище керівництво), тактичному (менеджмент), операційному (рядові виконавці). На операційному рівні за допомогою ЗІС вирішуються типові виробничі задачі. Для державного і муніципального управління територією створюються комплексні територіальні інформаційні системи, які формують та взаємоузгоджують ведення різних відомчих кадастрів (земельного, водного, лісового, містобудівного та інших), реєстрів, і забезпечують органи державної влади і муніципального управління достовірною і комплексною інформацією. Головне завдання функціонування земельно-інформаційної системи в Україні – це формування єдиного інформаційного простору території.

Єдиний інформаційний простір дозволяє накопичувати узгоджену та достовірну земельну інформацію, ефективно використовувати накопичену інформацію, поповнювати бази новими даними, передавати інформацію між різними відомствами і користувачами.

В інформаційній базі даних ЗІС знаходяться показники, які характеризують стан землекористування. Крім атрибутивної інформації, існує ще її просторова прив'язка і для цього використовуються геоінформаційні технології. Інформацію для функціонування ЗІС надають земельний кадастр, моніторинг земель та землеустрій. В земельному кадастрі відображають дані про всі землі: їх розмір, розподіл за категоріями, угіддями, власниками та землекористувачами. Спостереження за станом земель виконує система моніторингу земель. Землеустрій відповідає за організацію та реалізацію управлінських рішень. Поєднання інформації з різних джерел в єдиній земельно-інформаційній системі покращує інформаційне забезпечення управління земельними ресурсами, усуває дублювання і суперечливість інформації.

Земельно-інформаційна система – це програмний комплекс, який складається з пошуку, реєстрації, накопичення, узагальнення та використання інформації для забезпечення кадастру, проектування, планування, проведення аналітичних розрахунків, здійснення обліку та формування звітності про використання та охорону об'єктів землекористування. Кінцевою метою формування земельно-інформаційної системи є створення механізму геоінформаційного забезпечення діючих на територіях України систем, пов'язаних з життєдіяльністю та соціально-економічним розвитком таких територій.

Застосування земельно-інформаційних систем дозволяє обробляти та аналізувати великі масиви геопросторової і атрибутивної інформації, на основі якої ухвалювати оптимальні управлінські рішення. Це дозволить ефективніше використовувати земельно-ресурсний потенціал України.

Література:

1. Таратула Р.Б. Теоретичні засади формування та функціонування земельно-інформаційної системи / Р.Б. Таратула // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки. — 2017. — Вип. 24. Частина 2. — С. 34—38.
2. Семенчук І.М., Юзик В.А. Інформаційне забезпечення управління земельними ресурсами. АгроСвіт. № 4. 2018. С. 15–19.
3. Таратула Р. Б. Напрями підвищення ефективності інформаційного забезпечення управління земельними ресурсами в Україні. Ефективна економіка. 2019. № 6. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua>

СЕКЦІЯ «УКРАЇНСЬКА МОВА ТА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ»

ВИКЛАДАННЯ КУРСІВ «ДІЛОВА УКРАЇНСЬКА МОВА» ТА «УКРАЇНСЬКА МОВА (ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ)» У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Шарата Н.Г., *д.пед.н., доцент кафедри українознавства
Миколаївський національний аграрний університет*

Предметом дисциплін «Ділова українська мова» та «Українська мова (за професійним спрямуванням)» є мова як національно-культурний феномен, зокрема, як засіб спілкування у професійній сфері.

Основними завданням практичних занять є ознайомлення здобувачів вищої освіти з мовним законодавством України, нормами української літературної мови (орфографічними, пунктуаційними, лексичними, морфологічними, синтаксичними, стилістичними) у професійному спілкуванні, правилами складання професійних документів, термінами, професіоналізмами, номенклатурними назвами, з'ясувати особливості усного професійного мовлення, особливості використання лексики і фразеології в професійному